

Bruksela, 15 listopada 2017 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0105 (COD)

14091/1/17
REV 1 ADD 1

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2016/399 w odniesieniu do stosowania systemu wjazdu/wyjazdu (pierwsze czytanie) – Przyjęcie aktu ustawodawczego = Oświadczenia

Oświadczenie Komisji

Rozporządzenie ustanawiające system wjazdu/wyjazdu jest spójne z Systemem Tranzytowym Kaliningrad przewidzianym w rozporządzeniu 693/2003¹ w jego obecnym brzmieniu.

Gdyby w przyszłości doszło do zmian Systemu Tranzytowego Kaliningrad, Komisja zapewni spójność legislacyjną między tymi dwoma aktami.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) 693/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. ustanawiające ściśle określony uproszczony dokument tranzytowy (FTD), uproszczony kolejowy dokument tranzytowy (FRTD) oraz zmieniające Wspólne instrukcje konsularne i Wspólny podręcznik, Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 8.

Oświadczenie Austrii

Austria bardzo docenia wyteżone starania czynione przez prezydencję estońską na rzecz uzyskania szerokiego konsensusu wśród państw członkowskich w tej ważnej kwestii.

Jednak organy ścigania nadal nie mają dostatecznego dostępu do przedmiotowego systemu w celu identyfikacji popełniających przestępstwa obywateli państw trzecich lub innych osób. Żywimy nadzieję, że rozwiązanie tego problemu zostanie znalezione w ramach operacyjności.

Dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu byłby także korzystny dla organów azylowych, biorąc pod uwagę skuteczną współpracę między organami azylowymi w państwach członkowskich. Skuteczne wykorzystywanie systemów takich jak system wjazdu/wyjazdu (EES) – który długo negocjowano przy zaangażowaniu dużych zasobów finansowych i ludzkich – jest niezbędne. Dostęp do tego systemu dla organów azylowych do celów identyfikacji obywateli państw trzecich, a także w celu ułatwiania procedur i powrotów stanowiłby dodatkową główną korzyść z niego.

Oświadczenie Chorwacji

Republika Chorwacji popiera cel przedmiotowego rozporządzenia, ponieważ powinno ono przyczyniać się do ugruntowywania i zachowywania dobrej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa na całym terytorium Unii Europejskiej, a warunkiem wstępnym tego jest m.in. lepsza i sprawniejsza kontrola granic zewnętrznych.

Cel ten powinien być uważany za najwyższej rangi interes obywateli Unii Europejskiej, i Republika Chorwacji za niedopuszczalne uważa niestosowanie przedmiotowego rozporządzenia od początku jego stosowania operacyjnego na granicach zewnętrznych Unii Europejskiej, co niepotrzebnie i bezpodstawnie zmniejsza jego skuteczność. Należy podkreślić, że w następstwie wejścia w życie bieżącego wniosku dotyczącego rozporządzenia obecny przepis art. 6 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen oraz obecne postanowienia traktatu akcesyjnego Republiki Chorwacji, stanowiące integralną część wspólnotowego dorobku prawnego, zostaną tymczasowo zawieszone. Republika Chorwacji pragnie zwrócić uwagę na fakt, że w samym tytule wniosku dotyczącego rozporządzenia Komisja Europejska przewidziała wdrożenie tego rozporządzenia właśnie na granicach zewnętrznych Unii, a zatem równe traktowanie wszystkich państw członkowskich.

Niestosowanie tego rozporządzenia w ten sam sposób do pełnoprawnych członków strefy Schengen i do państw, które mają zostać jej pełnoprawnymi członkami, w tym do Republiki Chorwacji, sprawi, że cel tego rozporządzenia stanie się drugorzędny, i poza zagrożeniem dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej oraz dla skutecznego zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, wyśle europejskiemu społeczeństwu negatywny przekaz.

Z operacyjnego punktu widzenia niezastosowanie tego rozporządzenia w ten sam sposób oznaczałoby niemożność rejestrowania czasu trwania pobytu obywateli państw trzecich przebywających w UE w ramach pobytu krótkoterminowego a to z powodu braku dostępu do VIS za pośrednictwem systemu EES, a zatem niemożność weryfikacji ważności wizy Schengen. Ponieważ Republika Chorwacji uznaje tę wizę na równi z wizami chorwackimi, Chorwacja mogłaby zezwolić na wjazd na jej terytorium posiadaczowi nieważnej wizy podróżującemu do państwa Schengen, a wszystko to z powodu braku dostępu do VIS za pośrednictwem EES, co powoduje powstanie kwestii ustalenia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za pokrycie kosztów powrotu tych osób.

Ponadto niestosowanie tego rozporządzenia w Republice Chorwacji oznaczałoby niemożność uzyskania dostępu do innych danych operacyjnych o osobach często przekraczających granice zewnętrzne Unii Europejskiej i granice strefy Schengen, w tym o potencjalnych terrorystach i innych osobach podejrzanych ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa.

Takie nierówne stosowanie mogłoby skierować ruch osób stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej na te granice, na których system ten nie byłby stosowany. Jeżeli chodzi o Republikę Chorwacji, oznaczałoby to skierowanie ruchu na odcinek granicy zewnętrznej Unii Europejskiej o długości około 1350 km, przy czym należy także mieć na uwadze państwa trzecie, w których istnieje coraz większa tendencja do nietolerancji, radykalizmu i brutalnego ekstremizmu, czemu sprzyja także zjawisko zagranicznych bojowników terrorystycznych powracających ze stref wojny do państw zamieszkania, co również zwiększa ryzyko terroryzmu w Republice Chorwacji.

Ponadto nierówne stosowanie przedmiotowego rozporządzenia miałyby także poważne konsekwencje dla przepływu ruchu transgranicznego, ponieważ niezależnie od wprowadzonych systematycznych kontroli potrzeba by było więcej czasu na ręczne (a nie automatyczne) przetwarzanie dokumentów podróży, co zagrażałoby właściwemu profilowaniu pasażerów dokonywanemu przez straż graniczną na potrzeby bezpieczeństwa.

Z uwagi na wszystko, o czym wspomniano powyżej, Republika Chorwacji, będąc państwem członkowskim posiadającym długą granicę zewnętrzną, jest żywotnie zainteresowana znalezieniem sposobu stosowania przedmiotowego rozporządzenia na wszystkich granicach zewnętrznych Unii Europejskiej od samego początku po jego przyjęciu, co zoptymalizuje podstawowy cel tego rozporządzenia.
